

ODPOCZYNEK W RODZINNYCH WIĘZIACH

Część I: Przegląd

Wielu ludziom tytuł lekcji tego tygodnia może się wydawać nieco dziwny. Jak można znaleźć odpoczynek w rodzinnych więziach, jeśli rodzina jest dysfunkcyjna? Co jeśli ojciec jest osobą autorytarną, władcą? Może nie masz zbyt dobrej więzi ze swoją matką? A jeśli między rodzeństwem dochodzi do rywalizacji? Owszem, istnieje wiele rodzin mających bliskie i serdeczne więzi uczuciowe. Rodzina może być źródłem wsparcia, miejscem, gdzie miłość jest otwarcie wyrażana. Jednak nie zawsze tak jest.

Możemy nabrać otuchy studiując historię Józefa. Odrzucony przez zawistnych braci, sprzedany w niewolę, odłączony od rodziny, niesprawiedliwie uwięziony, Józef mimo to zachował wiarę. Nie uległ rozgoryczeniu pod wpływem przeżytych doświadczeń, ale tym bardziej ufał Bogu. Przez trudne doświadczenia Bóg kształtował jego charakter i przygotowywał go do wysokiego stanowiska w Egipcie. Pewnego dnia Józef, jako zaufany doradca i rządcą bogactwa Egiptu, miał się stać najwyższym urzędnikiem na dworze faraona.

W lekcji tego tygodnia kierujemy uwagę na dwie wieczne prawdy. Po pierwsze, to że przechodzimy uciski i trudności, nie znaczy, że Bóg nas opuścił albo nas nie miłuje. Miłość Boża jest z nami wszędzie, bez względu na to, co niesie nam życie w tym świecie. Po drugie, wyzwania, które nas spotykają, przygotowują nas do czegoś ważniejszego, czego nawet się nie spodziewamy. Bóg ma plan dla nas i działa, by zrealizować jego ostateczny zamiar w naszym życiu. Historia Józefa to historia młodego człowieka, który był wierny Bogu mimo problemów w rodzinie. Ostatecznie Bóg posłużył się nim, by ocalić jego rodzinę i odbudować zerwane więzi.

Część II: Komentarz

W ramach przełomowych badań pod kierunkiem psychologów Victora i Mildred George Goertzelów zatytułowanych *Cradles of Eminence* przeanalizowano dziecięce doświadczenia 400 osób uznawanych za „wybitne”. Wybitność mierzona jest nadzwyczajnymi osiągnięciami w różnych dziedzinach, a nie jedynie posiadaniem szczególnego talentu. W gronie tym znaleźli się naukowcy, politycy, aktorzy, przedsiębiorcy, pisarze, dramaturgowie i sportowcy. Goertzelowie zadali pytanie: Jakie doświadczenia we wczesnym dzieciństwie ukształtowały życie tych wybitnych osób?

To, co odkryli, zdumiało ich. Wielu z tych ludzi doświadczyło traumatycznych przeżyć w dzieciństwie. Niektórzy byli chorowici. Inni wychowali się w dysfunkcyjnej rodzinie albo doświadczyli poważnych urazów w dzieciństwie. Tylko niektóre z tych osób wychowały się w miłujących, wspierających rodzinach. Zdumiewającą prawdą wynikającą z tych badań jest to, że nasze fundamentalne wybory i odkrycie prawdziwego celu życia są znacznie ważniejsze niż czynniki środowiskowe i genetyczne w kwestii poziomu, jaki osiągniemy i naszego wkładu w dobro społeczeństwa.

Potwierdza to historia Józefa. Zastanów się nad jego pochodzeniem. Pochodził on od skażonego grzechem rodu Abrahama, Izaaka i Jakuba. W jego rodzinie byli kłamcy i oszuści. Rodzina jego ojca była daleka od ideału. Ojciec go faworyzował, czym wzbudzał zawiść jego braci. Byli oni pełni zazdrości, chciwości i goryczy. W końcu postanowili się pozbyć Józefa. Pochodzenie Józefa i jego dysfunkcyjna rodzina nie zapowiadały jego przyszłej wielkości.

Wyzwania czekające Józefa

Józef został sprzedany w niewolę w wieku 17 lat (Rdz 37,2). W Egipcie, wiernie służąc w domu Potyfara, Józef został niesprawiedliwie skazany na uwięzienie. Choć oddał przysługę piekarzowi i podczaszemu faraona (zgodnie z przepowiednią Józefa drugi z nich został uwolniony i odzyskał swoje stanowisko), Józef pozostał w więzieniu przez dwa kolejne lata. Kiedy faraonowi przyśniło się siedem tłustych krów i siedem chudych krów oraz siedem pełnych kłosów i siedem pustych kłosów, podczaszy przypomniał sobie o Józefie. Według Rdz 41,46, Józef miał wówczas 30 lat. Tak więc spędził w więzieniu ponad 10 lat. W tym czasie Józef pozostał wierny Bogu. Jego niezachwiana wiara, niezłomna uczciwość i praktyczna mądrość zyskały uznanie faraona, tak iż mianował on Józefa najwyższym rządcą Egiptu.

Wierność Józefa i Boże błogosławieństwa

Doświadczenia minionych 13 lat przygotowały Józefa na tę przełomową chwilę. Trzynastcie lat wcześniej w domu Potyfara, jak czytamy, „pan jego widział, iż Bóg jest z nim i sprawia, iż we wszystkim, co czyni, ma powodzenie” (Rdz 39,3). Przeszłość Józefa nie zdeterminowała jego teraźniejszości. Był on wierny Bogu i cieszył się Jego przychylnością nawet w najtrudniejszych okolicznościach. Kiedy żona Potyfara usiłowała uwieść Józefa, ten stanowczo odmówił słowami, które przeszły do historii: „Jakże miałbym więc popełnić tak wielką niegodziwość i zgrzeszyć przeciwko Bogu?” (Rdz 39,9). Kiedy Józef został niesprawiedliwie uwięziony, jego

przywódcze zdolności i niezłomna uczciwość zrobiły wrażenie na naczelniku więzienia. Po raz kolejny Józef otrzymał przywódcze funkcje. Bóg okazywał mu swoją przychylność. Czytamy o nim: „Ale Pan był z Józefem i sprawił, że zjednał sobie przychylność i zapewnił sobie życzliwość przełożonego więzienia” (Rdz 39,21). Po wyłożeniu snów podczaszego i piekarza Józef nie zniecierpliwiał się, gdy zrozumiał, że pozostanie w więzieniu. Postanowił nadal ufać Bogu i czynić wszystko, co najlepsze, bez względu na okoliczności. Kiedy wezwano go, by wyłożył sen faraona, nie przypisał sobie zasługi. Powiedział: „Nie w mojej to mocy, lecz Bóg udzieli faraonowi pomyslniej odpowiedzi” (Rdz 41,16). Kiedy faraon zrozumiał znaczenie swojego snu, wyznaczył Józefa jako nadzorcę budowy spichlerzy, by zbierać zboże podczas siedmiu lat obfitości. Zauważył, że Józef ma „ducha Bożego” oraz jest „rozsądny i mądry” (Rdz 41,38-39).

Pochodzenie i środowisko Józefa nie determinowało jego przyszłości. Determinował ją jego wybór, by zaufać Bogu. Jego wiara wyrosła ponad środowisko i okoliczności. Słynny cytat z Arystotelesa mówi o wartości pozytywnych wyborów bez względu na sytuację czy środowisko: „Znakomitość nigdy nie jest dziełem przypadku. Jest zawsze wynikiem wzniosłej intencji, uczciwego trudu i inteligentnej realizacji - wyrazem mądrego wyboru spośród wielorakiej alternatywy. Wybór, nie przypadek, determinuje nasze przeznaczenie” (www.keepinspiringme/Aristotle-quotes, 6.2.2020).

Trudne doświadczenia Józefa przygotowały go do sukcesu

Najważniejszym czynnikiem w wierności Józefa wobec Boga było uznanie faktu, iż okoliczności jego życia nie decydują o jego więzi z Bogiem. Bóg troszczył się o niego, miłował go i wzmacniał go we wszystkich sytuacjach życia. Trudności, jakie go spotykały, nie były bezpośrednim wyrazem troski Boga o niego. Wręcz przeciwnie. Ellen G. White podkreśliła: „Doświadczenia i przeciwności są wybranymi przez Pana metodami dyscypliny i wskazanymi przez Niego warunkami powodzenia. Ten, który czyta w sercach ludzi, zna ich charaktery lepiej, aniżeli oni sami. (...) Sam fakt, że przychodzą na nas doświadczenia i próby, wykazuje niezbicie, że Pan Jezus widzi w nas coś drogiego, co pragnie wydobyć na jaw. Gdyby nie znajdował w nas nic, co by mogło uwielbić Jego imię, nie traciłby czasu na oczyszczanie nas. Nie wrzuca bezwartościowych kamieni do swojego pieca; oczyszcza tylko cenny kruszec. Kowal wkłada żelazo i stal do ognia, aby przekonać się, jaka jest ich jakość. Pan dopuszcza, aby Jego wybrani byli umieszczeni w ogniu doświadczeń, by wykazać w ten sposób, jakiego są usposobienia, i czy mogą być ukształtowani do Jego dzieła” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, wyd. 6, Warszawa 2009, s. 348-349).

Trzeba było trzynastu lat pełnych trudu, by Bóg przygotował Józefa do wielkiego zadania. Józef nie miał pojęcia o Bożym planie dla niego. Z pewnością nie wyobrażał sobie, że z lochu trafi do pałacu. W swojej dalekowzrocznej mądrości Bóg działał dla największego dobra Józefa. Przez niego Bóg ocalił wiele narodów. To, co Józef przeszedł w Egipcie, przyczyniło się między innymi do ocalenia Egipcjan i Izraelitów, gdy nastąpił siedem lat głodu.

Józef nigdy nie zapomniał, że Bóg ma wieczny plan dla niego. Wiele wieków później Izajasz napisał: „Lecz teraz - tak mówi Pan - który cię stworzył, Jakubie, i który cię ukształtował, Izraelu: Nie bój się, bo cię wykupiłem, nazwałem cię twoim imieniem - moim jesteś! Gdy będziesz przechodził przez wody, będę z tobą, a gdy przez rzeki, nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień nie spłoniesz, a płomień nie spali cię” (Iz 43,1-2). Boża wieczna obietnica dana Józefowi i każdemu wyznawcy Boga jest taka, iż jesteśmy „drodzy, cenni i miłowani” (zob. Iz 43,4). Bóg nigdy nas nie porzuci ani nie opuści (Hbr 13,5). Jakikolwiek jest nasze pochodzenie, środowisko, sytuacja rodzinna, Bóg jest z nami, by dodawać nam otuchy i wspierać nas. On podnosi nasz wzrok ponad to, co jest, ku temu, co będzie dzięki Jego łasce. On inspiruje nas swoim wielkim planem dla nas.

Część III: Zastosowanie

Niektórzy z uczestników lekcji pochodzą ze wspaniałej, wspierającej się i pobożnej rodziny. Inni pochodzą z rozbitych rodzin albo takich, które są dalekie od ideału. Bez względu na to, jakie jest (było) nasze życie rodzinne, każdy z nas (podobnie jak Józef) musi przejść przez trudne doświadczenia życia. Lekcja tego tygodnia zawiera jedną centralną myśl. Bóg nie opuszcza nas, kiedy doświadczamy wyzwań. Jeśli, jak Józef, wybieramy wierność wobec Boga także w trudnych chwilach, On przygotowuje nas do czegoś większego, czego nawet nie jesteśmy w stanie sobie wyobrazić.

- Przeczytajcie Ps 139,17-18 i poproś uczestników lekcji, by podzielili się tym, jak wersety te pomagają im w trudnych chwilach.

- W Ef 2,19-20 czytamy o rodzinie, do której zostaliśmy przyjęci dzięki Chrystusowi. Poświęćcie chwilę na omówienie, co ten fragment oznacza dla was osobiście. Zastanówcie się nad tym, że przez Chrystusa jesteśmy „domownikami Boga”. Co to oznacza dla was w praktyce?

W tym tygodniu rozmyślaj nad doświadczeniem Józefa. Był on wierny Bogu przez trzynaście trudnych lat. W tym czasie Bóg błogosławił Józefowi. Wierność dzisiaj i zaufanie Bogu na przyszłość przygotowują cię i otwierają przed tobą drzwi, jakich sobie nawet nie wyobrażasz.